

Arrest

nr. 208 781 van 4 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. NACHTERGAELE *loco* advocaat B. BRIJS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Rwandees staatsburger te zijn, afkomstig uit Nyarugenge, waar u geboren werd op 28 januari 1982. U groeide op in Nyarugenge, Kigali en volgde onderwijs tot het derde middelbaar. In 2007 ontmoette u de Burundees D.(...) A.(...), die in Rwanda naar werk zocht. Van 2008 tot 2011 woonde u met hem in Burundi, waar in 2010 jullie dochter D.(...) N.(...) geboren werd. In 2011 keerde u terug naar Rwanda en ging u opnieuw bij uw grootmoeder in Nyarugenge wonen. Na een tweetal jaar verhuisde u naar Kacyiru, en ten slotte naar Gisozi, beide in de provincie Kigali.

In april 2018 reisde u voor tien dagen naar Burundi, maar u liet zich niet registreren bij de voorzitter van de wijk (wat u als Rwandese had moeten doen). U werd op 19 april 2018 gearresteerd. In de gevangenis leerde u I.(...) kennen. Hij verkrachtte u op 24 april, maar verontschuldigde zich later, waarna u een liefdesrelatie met hem aanging. Hij hielp u vertrekken uit de gevangenis en terugkeren naar Rwanda. Hij bracht u met zijn eigen wagen, een legerwagen. In mei ging u opnieuw naar Burundi. U reisde opnieuw met een legerwagen, met de chauffeur van I.(...), en bleef in een hotel in Bujumbura, waar I.(...) u regelmatig opzoekt. Na uw terugkeer werd u enkele keren ondervraagd door het CID (Criminal Investigation Department) in verband met uw reizen naar Burundi en uw relatie met I.(...). Een zekere Desiree stelde u voor om terug te keren naar I.(...) en informatie te verzamelen van zijn computer. I.(...)werkte immers voor de geheime dienst van Burundi en Desiree wilde informatie verzamelen over de gewapende groep die zich FNL noemde (Forces nationales de libération) en die recent betrokken zou geweest zijn bij incidenten aan de grens met Burundi. U besloot I.(...) te bellen en hem te informeren over de problemen die u had sinds u terugkeerde van uw bezoek aan hem. Hij regelde uw vertrek uit Rwanda en paste het geld bij dat u tekortkwam voor een reis naar Europa. U vertrok op 5 juli 2018 en reisde over land naar Kampala, waar u een vliegtuig nam naar Nairobi met uw eigen paspoort. Omdat u geen visum had reisde u vanuit Nairobi verder met Britse documenten. Op 6 juli 2018 werd u de luchthaven tegengehouden omdat u niet op de foto in het voorgelegde Britse paspoort leek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt voor uw leven te vrezen nadat u door de Rwandese autoriteiten meermaals ondervraagd werd over uw relatie met een commissaris-generaal bij de Burundese politie (zie notities bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS, p. 11-15, 23). Nadien werd u gevraagd I.(...) A.(...) M.(...), de commissaris-generaal in kwestie, te bespioneren (zie CGVS p. 11, 17). I.(...) werkte bij de geheime dienst en u werd gevraagd informatie van de computer in zijn kantoor te bekomen (zie CGVS p. 17, 19).

Uit uw dossier blijkt dat uw relaas in belangrijke mate verandert naarmate u verder vordert in de asielpprocedure.

Zo verklaarde u bij uw aanhouding op de luchthaven dat u lange tijd in Burundi gewoond heeft en in Rwanda met de dood bedreigd werd omdat u lang in Burundi woonde. U keerde dan terug naar Burundi, waar u eveneens bedreigd zou zijn omdat u terugkeerde naar Rwanda. (Zie 'Verslag Aanvraag Internationale Bescherming' in uw dossier, d.d. 6/7/2018.) Bij Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) noch bij het CGVS maakt u melding van problemen omwille van een lang verblijf in Burundi, u ontkent zelfs andere problemen gehad te hebben dan deze die voortkwamen uit uw (recente) relatie met I.(...)(zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ en aan u voorgelezen en door u ondertekend op 16 juli 2018, pt. 5 en CGVS p. 23). Aangezien u eveneens verklaarde van 2008 tot 2011 in Burundi gewoond te hebben en daarna te zijn teruggekeerd naar Rwanda, om pas in april 2018 opnieuw naar Burundi af te reizen (CGVS p. 6, 7), dient vastgesteld dat uw eerste verklaringen op de luchthaven, toen u te kennen gaf internationale bescherming nodig te hebben, strijdig zijn met uw verklaringen voor het CGVS.

Zowel voor de DVZ als voor het CGVS verklaart u problemen te vrezen omdat u recent een relatie had met I.(...). Bij de DVZ verklaart u problemen te vrezen met de Rwandese overheid, omdat ze u ervan verdenken samen te werken met de Burundese regering. Gevraagd waarom u dat denkt, stelt u het niet zeker te weten, het is een hypothese, omdat u een relatie had met een Burundese generaal. (Zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ en aan u voorgelezen en door u ondertekend op 16 juli 2018,

pt. 4, 5.) U vermeldt op geen enkel moment dat u ondervraagd of beschuldigd werd door de Rwandese autoriteiten, noch dat u gevraagd werd voor hen te spioneren. Voor het CGVS verklaarde u immers dat u meermaals ondervraagd werd op het CID, dat men u zei dat ze wisten van uw relatie en u ervan beschuldigden te willen samenwerken met de vijanden van het land (CGVS p. 12, 13). Het is bijzonder opvallend dat u dit alles onvermeld liet bij de DVZ, aangezien deze zaken toch de kern van uw asielaanvraag uitmaken en de aanleiding vormden van uw vertrek uit Rwanda. Uw verklaring voor de DVZ dat u niet met zekerheid weet verdacht te worden van samenwerken met het Burundese leger, dat het slechts een hypothese betreft, is bijzonder eigenaardig in het licht van uw verklaring voor het CGVS, waarbij u stelde dat men u hier letterlijk van beschuldigde (CGVS p. 13, 15). Hieruit blijkt dat u uw relaas (opnieuw) hebt aangepast nadat u door de DVZ geïnterviewd werd.

Verder dient opgemerkt dat u voor de DVZ, gevraagd naar de concrete functie van I.(...) verklaarde dat I.(...) een soldaat is, meer bepaald een generaal, gestationeerd in Bujumbura, Burundi (zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ en aan u voorgelezen en door u ondertekend op 16 juli 2018, pt. 5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat I.(...) een Burundese politiemans is (CGVS p. 12). Later in het gehoor verwijst u echter weer naar hem als soldaat, om vervolgens, gevraagd of I.(...) een politiemans dan wel een soldaat is, te verklaren dat hij een politiecommissaris is (CGVS p. 16, 17). Gevraagd waarom er dan naar hem verwezen wordt als soldaat, stelt u het verschil tussen beide niet te kennen. Erop gewezen dat u eerder wel stelde te weten dat hij een politiecommissaris is, stelt u dat hij vroeger commissaris was, maar nu bij de documentatie van Burundi werkte en men hem daarom generaal noemt. (CGVS p. 17.) Later in het gehoor, gevraagd wat zijn functie was bij de documentatie van Burundi, antwoordt u 'geheime dienst' (CGVS p. 19). Uw wisselende verklaringen en ad hoc antwoorden met betrekking tot de persoon van I.(...) komen weinig overtuigend over.

Met betrekking tot uw relaas voor het CGVS kunnen verder volgende tegenstrijdigheden worden opgemerkt.

Zo stelt u enerzijds dat u tot drie keer naar het CID ging (CGVS p. 16), maar legt u anderzijds verklaringen af over vier verschillende data waarop u naar het CID ging, namelijk op 11, 14, 16 en 20 juni 2018 (CGVS p. 12, 13, 15, 18). Uw relaas over wat er gebeurde en welke verklaringen u achtereenvolgens aflegde op deze data, is bovendien incoherent. Zo stelt u aanvankelijk dat u tijdens uw tweede ondervraging op het CID, op 14 juni, geconfronteerd werd met het feit dat u een relatie had met een commissaris-generaal van de Burundese politie. U stelt dat u vertelde dat I.(...) u uit de gevangenis hielp en dat u een liefdesrelatie met hem had. (CGVS p. 13.) U stelt dat men u confronteerde met het feit dat u in een militaire wagen de grens was overgestoken, dat u geholpen werd door uw vriend (n.v.d.r. I.(...)) en dat u niets gevaarlijks kon doen tegenover uw land (CGVS p. 14). Met andere woorden, u vertelde de waarheid over hoe u uit de gevangenis en over de grens ging in april 2018, aangezien dit overeenkomt met uw verklaringen over uw vertrek uit Burundi in april 2018 (CGVS p. 11, 12). Later in het gehoor stelt u echter dat u op 16 juni de waarheid vertelde over uw intieme relatie met die Burundese politiemans (n.v.d.r. I.(...)). Gevraagd of u dat eerder nog niet had gezegd, stelt u dat u had verteld dat u niets wist, dat u had verteld dat u naar Burundi ging om uw dochter te zien en dat u op de beschuldiging dat u in een militaire wagen zat, verklaarde had dat u een lift kreeg. (CGVS p. 15.) Dit is strijdig met uw eerdere verklaringen over wat u op 14 juni op het CID vertelde en wat hierboven reeds werd besproken.

Concluderend kan dus gesteld worden dat zowel uw verklaringen over de persoon van I.(...), als uw verklaringen over de opeenvolgende ondervragingen die zouden hebben plaatsgevonden omdat hij u over de grens hielp, geen stand houden en als ongeloofwaardig dienen te worden beoordeeld.

Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat u door Desire gevraagd werd om I.(...) te bespioneren (CGVS p. 16-18). Ten overvloed kan hieraan toegevoegd worden dat u met uw eigen paspoort de grens met Burundi overstak bij uw vertrek uit uw land op 5 juli 2018, hierbij werd uw paspoort gecontroleerd en afgestempeld (Zie kopie paspoort in het administratief dossier). Te meer omdat u beweert in de problemen te zijn gekomen omdat u in april 2018 aan de grens gezien werd in een militaire wagen (CGVS p. 14), kan niet worden aangenomen dat u, indien u werkelijk voor uw leven vreesde, uw eigen paspoort zou gebruiken om de grens over te steken. Volgens uw eigen verklaringen en uit het administratief dossier blijkt dat u wist dat er grondige grenscontroles worden uitgevoerd (CGVS p. 14). Ook bij uw vertrek uit Burundi eind april 2018 werd uw paspoort immers afgestempeld bij het verlaten van Burundi en het binnenkomen van Rwanda. Dit gebeurde trouwens op 28 april (zie kopie paspoort), terwijl u verklaarde op 29 april door I.(...) naar de grens gebracht te zijn (CGVS p. 21).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

In uw dossier bevindt zich een kopie van uw eigen paspoort en van het paspoort waarmee u vanuit Nairobi verder reisde. Uw eigen paspoort toont uw identiteit aan. De stempels in uw paspoort werden hierboven reeds besproken. De informatie die uw advocaat voorlegt betreft algemene informatie over de huidige verstandhouding tussen Burundi en Rwanda. Deze informatie heeft geen betrekking op u persoonlijk en kan het gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet herstellen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van artikel 57/6/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

In wat zich voordoet als een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.

In wat zich voordoet als een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...) **Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U stelt voor uw leven te vrezan nadat u door de Rwandese autoriteiten meermaals ondervraagd werd over uw relatie met een commissaris-generaal bij de Burundese politie (zie notities bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS, p. 11-15, 23). Nadien werd u gevraagd I.(...) A.(...) M.(...), de commissaris-generaal in kwestie, te bespioneren (zie CGVS p. 11, 17). I.(...) werkte bij de geheime dienst en u werd gevraagd informatie van de computer in zijn kantoor te bekomen (zie CGVS p. 17, 19).

Uit uw dossier blijkt dat uw relaas in belangrijke mate verandert naarmate u verder vordert in de asielprocedure.

(...) Zowel voor de DVZ als voor het CGVS verklaart u problemen te vrezen omdat u recent een relatie had met I(...). Bij de DVZ verklaart u problemen te vrezen met de Rwandese overheid, omdat ze u ervan verdenken samen te werken met de Burundese regering. Gevraagd waarom u dat denkt, stelt u het niet zeker te weten, het is een hypothese, omdat u een relatie had met een Burundese generaal. (Zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ en aan u voorgelezen en door u ondertekend op 16 juli 2018, pt. 4, 5.) U vermeldt op geen enkel moment dat u ondervraagd of beschuldigd werd door de Rwandese autoriteiten, noch dat u gevraagd werd voor hen te spioneren. Voor het CGVS verklaarde u immers dat u meermaals ondervraagd werd op het CID, dat men u zei dat ze wisten van uw relatie en u ervan beschuldigden te willen samenwerken met de vijanden van het land (CGVS p. 12, 13). Het is bijzonder opvallend dat u dit alles onvermeld liet bij de DVZ, aangezien deze zaken toch de kern van uw asielrelaas uitmaken en de aanleiding vormden van uw vertrek uit Rwanda. Uw verklaring voor de DVZ dat u niet met zekerheid weet verdacht te worden van samenwerken met het Burundese leger, dat het slechts een hypothese betreft, is bijzonder eigenaardig in het licht van uw verklaring voor het CGVS, waarbij u stelde dat men u hier letterlijk van beschuldigde (CGVS p. 13, 15). Hieruit blijkt dat u uw relaas (opnieuw) hebt aangepast nadat u door de DVZ geïnterviewd werd.

Verder dient opgemerkt dat u voor de DVZ, gevraagd naar de concrete functie van I(...) verklaarde dat I(...) een soldaat is, meer bepaald een generaal, gestationeerd in Bujumbura, Burundi (zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ en aan u voorgelezen en door u ondertekend op 16 juli 2018, pt. 5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat I(...) een Burundese politiemans is (CGVS p. 12). Later in het gehoor verwijst u echter weer naar hem als soldaat, om vervolgens, gevraagd of I(...) een politiemans dan wel een soldaat is, te verklaren dat hij een politiecommissaris is (CGVS p. 16, 17). Gevraagd waarom er dan naar hem verwezen wordt als soldaat, stelt u het verschil tussen beide niet te kennen. Erop gewezen dat u eerder wel stelde te weten dat hij een politiecommissaris is, stelt u dat hij vroeger commissaris was, maar nu bij de documentatie van Burundi werkte en men hem daarom generaal noemt. (CGVS p. 17.) Later in het gehoor, gevraagd wat zijn functie was bij de documentatie van Burundi, antwoordt u 'geheime dienst' (CGVS p. 19). Uw wisselende verklaringen en ad hoc antwoorden met betrekking tot de persoon van I(...) komen weinig overtuigend over.

Met betrekking tot uw relaas voor het CGVS kunnen verder volgende tegenstrijdigheden worden opgemerkt.

Zo stelt u enerzijds dat u tot drie keer naar het CID ging (CGVS p. 16), maar legt u anderzijds verklaringen af over vier verschillende data waarop u naar het CID ging, namelijk op 11, 14, 16 en 20 juni 2018 (CGVS p. 12, 13, 15, 18). Uw relaas over wat er gebeurde en welke verklaringen u achtereenvolgens aflegde op deze data, is bovendien incoherent. Zo stelt u aanvankelijk dat u tijdens uw tweede ondervraging op het CID, op 14 juni, geconfronteerd werd met het feit dat u een relatie had met een commissaris-generaal van de Burundese politie. U stelt dat u vertelde dat I(...) u uit de gevangenis hielp en dat u een liefdesrelatie met hem had. (CGVS p. 13.) U stelt dat men u confronteerde met het feit dat u in een militaire wagen de grens was overgestoken, dat u geholpen werd door uw vriend (n.v.d.r. I(...)) en dat u niets gevaarlijks kon doen tegenover uw land (CGVS p. 14). Met andere woorden, u vertelde de waarheid over hoe u uit de gevangenis en over de grens ging in april 2018, aangezien dit overeenkomt met uw verklaringen over uw vertrek uit Burundi in april 2018 (CGVS p. 11, 12). Later in het gehoor stelt u echter dat u op 16 juni de waarheid vertelde over uw intieme relatie met die Burundese politiemans (n.v.d.r. I(...)). Gevraagd of u dat eerder nog niet had gezegd, stelt u dat u had verteld dat u niets wist, dat u had verteld dat u naar Burundi ging om uw dochter te zien en dat u op de beschuldiging dat u in een militaire wagen zat, verklaarde had dat u een lift kreeg. (CGVS p. 15.) Dit is strijdig met uw eerdere verklaringen over wat u op 14 juni op het CID vertelde en wat hierboven reeds werd besproken.

Concluderend kan dus gesteld worden dat zowel uw verklaringen over de persoon van I(...), als uw verklaringen over de opeenvolgende ondervragingen die zouden hebben plaatsgevonden omdat hij u over de grens hielp, geen stand houden en als ongeloofwaardig dienen te worden beoordeeld.

Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat u door Desire gevraagd werd om I(...) te bespioneren (CGVS p. 16-18). Ten overvloed kan hieraan toegevoegd worden dat u met uw eigen paspoort de grens met Burundi overstak bij uw vertrek uit uw land op 5 juli 2018, hierbij werd uw paspoort gecontroleerd en afgestempeld (Zie kopie paspoort in het administratief dossier). Te meer omdat u beweert in de problemen te zijn gekomen omdat u in april 2018 aan de grens gezien werd in een militaire wagen (CGVS p. 14), kan niet worden aangenomen dat u, indien u werkelijk voor uw leven vreesde, uw eigen paspoort zou gebruiken om de grens over te steken.

Volgens uw eigen verklaringen en uit het administratief dossier blijkt dat u wist dat er grondige grenscontroles worden uitgevoerd (CGVS p. 14). Ook bij uw vertrek uit Burundi eind april 2018 werd uw paspoort immers afgestempeld bij het verlaten van Burundi en het binnenkomen van Rwanda. Dit gebeurde trouwens op 28 april (zie kopie paspoort), terwijl u verklaarde op 29 april door I.(...)naar de grens gebracht te zijn (CGVS p. 21).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

In uw dossier bevindt zich een kopie van uw eigen paspoort en van het paspoort waarmee u vanuit Nairobi verder reisde. Uw eigen paspoort toont uw identiteit aan. De stempels in uw paspoort werden hierboven reeds besproken. De informatie die uw advocaat voorlegt betreft algemene informatie over de huidige verstandhouding tussen Burundi en Rwanda. Deze informatie heeft geen betrekking op u persoonlijk en kan het gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet herstellen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.(...)”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoekster benadrukt zij tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd alles zeer kort uit te leggen waarom zij niet kon terugkeren naar Rwanda, waardoor zij begreep dat zij enkel moest antwoorden op de vragen die haar werden gesteld en dit op beknopte wijze kan zij niet overtuigen. Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werden verzoekster verschillende open vragen gesteld, maar ook enkele bijvragen waarop zij steeds zeer beknopt antwoordde (stuk 14, Vragenlijst). Zo antwoordde verzoekster op de vraag of zij gearresteerd was geweest en in hechtenis was genomen enkel dat zij op 19 april 2018 in Burundi gearresteerd was en zeven dagen in voorarrest had gezeten omwille van het feit dat zij een Rwandees paspoort had en zich niet had geregistreerd. Ook wanneer de vraag werd gesteld wat zij vreest bij een terugkeer naar haar land van herkomst gaf verzoekster louter te kennen dat de Rwandese overheid haar verdenkt van samenwerking met het Burundese leger. Wanneer vervolgens wordt gevraagd waarom zij dit denkt en wordt gevraagd om kort een overzicht van alle feiten te geven die tot haar vlucht hebben geleid, vermeldt zij enkel als mogelijke hypothese haar relatie met een Burundese generaal. Bovendien wordt vastgesteld dat verzoekster wanneer zij uitdrukkelijk wordt gevraagd of zij naast de door haar aangehaalde problemen nog problemen heeft gehad met de autoriteiten, ontkennend antwoordde. Uit de vragenlijst blijkt dan ook dat verzoekster voldoende de kans gekregen heeft om de ondervragingen van het CID en hun verzoek om voor hen te spioneren te vermelden.

Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoekster een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij een dermate essentieel element in haar asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoekster het element waarop zij thans haar verzoek om internationale bescherming steunt niet bij aanvang van de asielprocedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Hierbij komt nog de vaststelling dat zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde niet met zekerheid te weten verdacht te worden van samenwerken met het Burundese leger en dat het slechts een hypothese betreft, terwijl zij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dat men haar hier letterlijk van beschuldigde (stuk 7, Notities van het persoonlijk gehoor, p. 13, 15), hetgeen de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas bevestigt.

Het betoog dat verzoekster ontwikkelt teneinde haar verklaringen omtrent de functie van I. te verschonen is slechts een *post factum* betoog.

Dat hij door iedereen “Général” genoemd werd, verklaart immers niet waarom verzoekster eerst stelde dat hij een soldaat is, meer bepaald een generaal om vervolgens over hem te spreken als een politiemann, wat later hem opnieuw als een soldaat te bestempelen om uiteindelijk te verklaren dat hij een politiecommissaris is. Wanneer er tijdens het gehoor gevraagd werd waarom er dan naar hem verwezen wordt als soldaat, stelt verzoekster het verschil tussen beide niet te kennen.

Het verweer dat het voor haar niet helemaal duidelijk is wat nu het verschil was tussen een soldaat en een agent omdat beiden bij de veiligheidsdiensten werken, is niet ernstig te noemen. Aangezien verzoekster werd gevraagd om terug te keren naar deze persoon en informatie van zijn computer te verzamelen, omdat hij voor de Geheime Dienst werkte, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster het verschil niet weet tussen een soldaat en een politieagent en al zeker omdat zij beweerde er een relatie mee te hebben. Indien verzoekster zich daadwerkelijk in een dergelijke positie bevond, kan wel degelijk worden verwacht dat zij een duidelijk, eenduidig antwoord kan geven met betrekking tot de functie van I.. Dat zij dit niet relevant acht, overtuigt de Raad dan ook niet. De vaststelling dat uit de informatie die verzoekster aanhaalt in het verzoekschrift zou blijken dat de Burundese Inlichtingendienst ook wel bekend staat als “la Documentation”, hetgeen in overeenstemming is met haar verklaringen, doet niets af aan de voorgaande vaststellingen met betrekking tot haar onwetendheid met betrekking tot de functie van I..

Waar verzoekster stelt te hebben verklaard dat zij driemaal bij het CID is geweest omdat zij bij haar laatste bezoek niet meer ondervraagd werd, kan zij evenmin overtuigen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd haar de vraag gesteld hoe vaak zij in het totaal bij het CID geweest was (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Aangezien haar uitdrukkelijk werd gevraagd naar het totaal aantal bezoeken en geen onderscheid werd gemaakt tussen een algemeen bezoek en een bezoek met ondervraging, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster haar vierde bezoek niet heeft meegeteld waar zij haar antwoord gaf in verband met het totaal aantal bezoeken aan het CID.

Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat zij pas tijdens het derde gehoor op het CID heeft verklaard dat zij een liefdesrelatie had met I.. De Raad stelt vast dat dit niet in de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen. Bij de verdere bespreking van de ondervraging op 14 juni op het CID antwoordde verzoekster tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers uitdrukkelijk waar zij aangaf dat door het CID werd gesteld dat zij in een militaire wagen (de wagen van I.) werd gezien dat “Ik zei dat die persoon mij hielp en dat hij mijn vriend was (...) men zei dat we moesten terugkomen op de 16^e” (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Voorts worden er tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inderdaad vragen gesteld over haar opsluiting in Burundi, waarbij verzoekster te kennen gaf dat zij werd vrijgelaten en I. haar had geholpen. Wanneer haar vervolgens werd gevraagd of zij dit zo heeft verteld op het kantoor van het CID op 14 juni antwoordt zij bevestigend (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Hoewel verzoekster thans aangeeft dat het haar niet duidelijk was naar wat precies werd verwezen, ziet de Raad niet in bij lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud wat er niet duidelijk zou kunnen zijn geweest. Overigens heeft verzoekster niet te kennen gegeven dat de vragen voor haar niet duidelijk waren; zij heeft de dossierbehandelaar op dit punt evenmin om nadere toelichting gevraagd.

Waar verzoekster erop wijst dat zij haar land niet is ontvlucht door de grens met Burundi over te steken, maar gevlucht is naar Oeganda dient te worden vastgesteld dat zij inderdaad gevlucht is naar Oeganda. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat bij het verlaten van Rwanda haar paspoort werd gecontroleerd en afgestempeld. Aangezien verzoekster stelde dat zij de Rwandese autoriteiten vreest en er haar gevraagd werd om een persoon in Burundi te bespioneren kan niet worden ingezien waarom verzoekster bij het verlaten van Rwanda en dit dan nog via Oeganda gebruik maakte van haar eigen paspoort. De Raad acht het evenmin aannemelijk dat verzoekster indien zij daadwerkelijk voor haar leven zou vrezen, zij haar eigen paspoort zou gebruiken om het land te verlaten. Het betoog dat het weinig waarschijnlijk was dat zij al gesignaleerd was bij alle douaneautoriteiten omdat zij nog maar recent problemen had ondervonden is louter hypothetisch en verklaart het genomen risico niet.

Het verwijzen naar algemene informatie omtrent individuen die ervan verdacht worden om de openbare veiligheid in gevaar te brengen, naar algemene informatie omtrent het risico op vervolging voor personen die worden gelinkt aan de Burundese regering en naar algemene informatie omtrent de spanningen tussen Rwanda en Burundi volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

Waar verzoekster nog stelt dat zij niet uitvoerig werd gehoord over een aantal cruciale elementen, zijnde haar eerste ontmoeting met I. en verdere relatie met hem, haar detentie in Burundi en haar ontmoetingen met de heer Désiré, doet zij geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster gevraagd of zij nog iets toe te voegen had aan haar relaas, maar zij verwees slechts naar haar eerdere verklaringen tijdens het gehoor (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25). Ook in het verzoekschrift legt verzoekster niet uit op welke wijze deze elementen van invloed zouden kunnen zijn op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Waar verzoekster nog stelt dat zij de Belgische autoriteiten niet heeft willen misleiden en dat zij zich louter heeft willen verzekeren dat zij eerst veilig het land kon binnenkomen om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen en door het gebruik van de versnelde procedure haar verzoek op onzorgvuldige wijze werd beoordeeld, gaat zij eraan voorbij dat zij wel degelijk een vals paspoort aanbood aan de grens en dat haar authentiek paspoort slechts werd aangetroffen bij fouille (stuk 15, verslag Aanvraag Internationale bescherming).

Artikel 57/6/1, §1, c) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :
(...)

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden;(...)".

Verzoekster poogde het Belgische grondgebied met een vals Brits paspoort binnen te komen, waaruit blijkt dat zij de Belgische autoriteiten intentioneel probeerde te misleiden, hetgeen de versnelde procedure rechtvaardigt. Uit wat voorafgaat is overigens gebleken dat haar verzoek om internationale bescherming geenszins op onzorgvuldige wijze werd beoordeeld.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.7. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF